

Beskyttelse af Lejere mod Udsættelse. En Lejer i et Beboelseshus, der falder ind under denne Lov, kan ikke sættes ud, hvis han opfylder Lejemaalets Betingelser og ikke er til Gæne eller ikke bevislig har brugt det lejede til et umoralsk eller ulovligt Formaal eller ikke er ansvarlig for Beboelseshusets Forringelse, undtagen i følgende Tilfælde:

1) Naar Lejeren har opsagt, og Værten har solgt eller udlejet Huset og vil lide alvorligt Tab, hvis han ikke kan komme i Besiddelse af Lejligheden, eller

2) Naar Huset skal bruges af Ejeren selv eller af nogen Person, der bor eller skal bo hos ham, og det ikke skyldes Forsøg paa Omgaaelse af Loven, at saadan Person bor eller tager Ophold hos Ejeren, eller af en Person, som er ansat hos Ejeren eller hos en af hans Lejere eller

3) Naar Ejeren som lokal Myndighed eller som Indehaver af et lovbestemt Foretagende skal bruge det lejede til Kontor for sig i sin Virksomhed, eller

4) Naar Ejeren har anskaffet Huset, efter at han har tjent i Hæren under Krigen, og ønsker det til sit eget Brug, og tilbyder Lejeren fornøden Bolig i det samme Hus, eller

5) Naar Huset skal benyttes af en tidligere Lejer, som opgav Lejemaalet paa Grund af Tjeneste i Hæren under Krigen.

I disse Tilfælde vil der kun blive udstedt Ordre til Fraflytning, naar Retten finder det rimeligt at udstede en saadan Ordre, og i de Tilfælde, der falder ind under 2) og 3), maa Retten erholde tilstrækkelig Dokumentation for, at en anden Lejlighed, i alle Maader passende og fordelagtig for Lejeren, kan erhverves af denne. Betingelsen om anden Lejlighed behøver dog ikke at opfyldes i Tilfælde hvor:

a) Huset var udlejet til Lejeren paa Grund af hans Tjeneste hos Ejeren, og det oplyses, at han har ophørt med at være i Ejeren's Tjeneste, eller

b) Naar Retten har faaet behørig Dokumentation for, at Huset skal bruges af en Person, hvis Tilstedeværelse er nødvendig for en forsvarlig Drift af en Landbrugsvirksomhed, eller

c) Naar Værten opgav Lejligheden som Følge af sin Tjeneste i Hæren under Krigen, eller

d) Naar Værten blev Ejer før 30. September 1917, eller i Tilfælde af et Hus, der falder ind under de tidligere Love i Henhold til Loven af 1919 før 5. Marts 1919, eller i Tilfælde af et Hus, paa hvilken ingen af de tidligere Love finder Anvendelse før 20. Maj 1920, og Retten tilmed finder, at større Gæne vil foraarsages ved at nægte en Ordre end ved at give den.

Behæftelserne. Obligationsydelse, der falder ind under Loven, kan forhøjes, dog ikke med mere end 1 pCt. om Aaret over Standardydelse (d. v. s. Ydelse, der var gældende 3. August 1914, eller hvis Obligationen var udstedt efter den Dato, de oprindelige Ydelse), men i intet Tilfælde maa de forhøjede Ydelse overstige $6\frac{1}{2}$ pCt. om Aaret, og for saa vidt angaar Beboelseshuse, der falder ind under de tidligere Love, maa Forhøjelsen i det første Aar ikke overstige $\frac{1}{2}$ pCt. om Aaret.

En Behæftelse, der falder ind under Loven, maa ikke opsiges, saalænge Renten ikke er mere end 21 Dage i Restance, og Obligationens øvrige Bestemmelser overholdes, og Ejendommen er vel vedligeholdt; men denne Indskrænkning finder ikke Anvendelse, hvis Hovedsummen skal betales tilbage i periodiske Afdrag i Løbet af ikke mindre end 10 Aar fra Obligationens Udstedelse, eller, hvis Retten bestemmer det, for en Obligation for Forpagningsafgifter, for saa vidt Retten har faaet behørig dokumenteret, at Sikkerheden er meget forringet eller paa anden Maade er udsat for alvorlig Fare.

Loven udløb den 30. Juni 1923, og den 25. Juli 1922 blev der af Ministeren for Sundhedsvæsenet nedsat en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om ny Lovgivning paa dette Omraade.

Denne delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet foreslog (i Februar 1923), at man skulde afvikle Loven saaledes, at de Ejendomme, som havde den højeste Leje, først blev unddraget Lovens Beskyttelse og saaledes, at Huslejereregulering skulde være ophørt Sommeren 1925. Mindretallet foreslog Loven i sin Helhed forlænget indtil 1930, dog at det ved Regeringsbeslutning, der skulde godkendes af Parlamentet, kunde bestemmes, at de dyreste Lejligheder kunde frigives før dette Tidspunkt. Endvidere foreslog Mindretallet, at der ved Lov skulde gennemtvinges en Nedsættelse af al Leje paa 25 pCt. straks og 15 pCt. i November 1923.